

اولین کنفرانس ملی پژوهش‌های کاربردی در فرایندهای تعلیم و تربیت

بررسی تاثیر رنگ در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دوره ابتدایی در درس ریاضی (مطالعه موردی ناحیه یک کلان شهر ارومیه)

یعقوب مولائی قولنجی^۱، فاطمه یوسف زاده^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد، علوم تربیتی، برنامه ریزی درسی

دانشگاه آزاد، ارومیه، ایران

۲- دانشجو کارشناسی ارشد علوم تربیتی برنامه ریزی درسی دانشگاه آزاد ارومیه

چکیده

هدف از بررسی پیش رو بررسی تاثیر رنگ در پیشرفت تحصیلی دانش آموزان دوره ابتدایی می‌باشد، روش بررسی پیش رو از نوع میدانی و شبه آزمایشی بوده و یک تحقیق کاربردی است، جامعه آماری بررسی شامل کلیه دانش آموزان دوره ابتدایی ناحیه یک کلانشهر ارومیه می‌باشد؛ توجه به روش بررسی تعداد ۴۰ نفر بعنوان نمونه در دسترس مورد مطالعه قرار گرفته و این افراد در دو گروه گواه و آزمایش مورد بررسی قرار گرفته است، نتایج تجزیه نشان می‌دهد، تفاوت میانگین بین گروه گواه و آزمایش معنی دار است که افراد با جنسیت مختلف و مقاطع تحصیلی مختلف از برداشت برابری از رنگ و در نتیجه پیشرفت تحصیلی برخوردار هستند.

کلمات کلیدی: پیشرفت تحصیلی، درس ریاضی، رنگها، دوره ابتدایی

مقدمه

متخصصان تعلیم و تربیت طی سه دهه اخیر، به مطالعه عوامل موثر بر پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی، بیش از پیش توجه کرده اند. یافته های پژوهش های متعدد نشان دهنده آن است که پیشرفت تحصیلی در درس ریاضی نه تنها از ساختارهای دانش و فرآیندهای پردازش اطلاعات تاثیر میپذیرد، بلکه به عوامل انگیزشی از جمله باور ها، نگرش ها، ارزش ها و اضطراب و... نیز مربوط میشود [۱].

درس ریاضی، یکی از ارکان مهم تدریس و یکی از پایه های بنیادین در سطوح مختلف تحصیلی می باشد که مقدمه ورود به سال های بعدی برای نیل به اهداف مهم جامعه می باشد که هر زمان باید مورد اهمیت خاصی از سوی معلمان و دست اندرکاران آموزش و پرورش در تمامی پایه ها و مراکز قرار گیرد که با شاخص قرار دادن این درس، انتظار می رود جوامع در سال های آتی نه تنها در این درس به مشکلی برخورد نکرده باشند بلکه بتوانند از عهده انجام مسئولیت های محوله در رابطه با این درس برآیند [۲]. ریاضیات همواره جایگاه ویژه ای را در برنامه های درسی به خود اختصاص داده است. حجم، نوع رویکرد، روش ها، محتوا و... آن دائم در حال تغییر است. آنچه ثابت مانده، حضور مؤثر و همیشگی ریاضی در برنامه درسی است. درواقع در تمام دنیا، ریاضی جزو جدانشدنی برنامه های درسی است [۳]. این امر موجب شده است که ریاضیات مدرسه ای از اهمیت فوق العاده ای برخوردار شود، به طوری که حتی می توان ادعا کرد، آموزش ریاضی همزاد آموزش رسمی است. در سنت آموزش رسمی، ترویج ریاضی غیر مرتبط با واقعیت زندگی، جایگاه رفیعی دارد و دانش آموزان عمدتاً تنها با جنبه ای انتزاعی و بی روح ریاضی سروکار دارند، اما وجه معنادارتر ریاضی همان است که با زندگی کودکان عجین شده است [۴]. در سال ۱۹۶۲، پس از صدور بیانیه ای ۷۵ نفر از ریاضی دانان معروف دنیا، حرکت و توجهی جدی نسبت به مقوله ای آموزش ریاضی، به مثابه یک حوزه ی معرفتی مستقل و درعین حال مرتبط با ریاضیات، آمار، علوم تربیتی و روانشناسی به عمل آمد؛ درواقع بعد از این بیانیه تلاش بر این است که به ویژه ریاضیات مدرسه ای از علمی برای نخبگان به صورت علمی برای همگان (عمومی کردن ریاضیات) درآید و ریاضیات غیررسمی از جایگاه ویژه ای برخوردار شود [۵]. از این زمان به بعد و با شروع تحول در آموزش و یادگیری ریاضی، بر درک مفاهیم و ایده های عمومی تر ریاضی برای تقویت قدرت استدلال یادگیرندگان بیشتر تأکید شد.